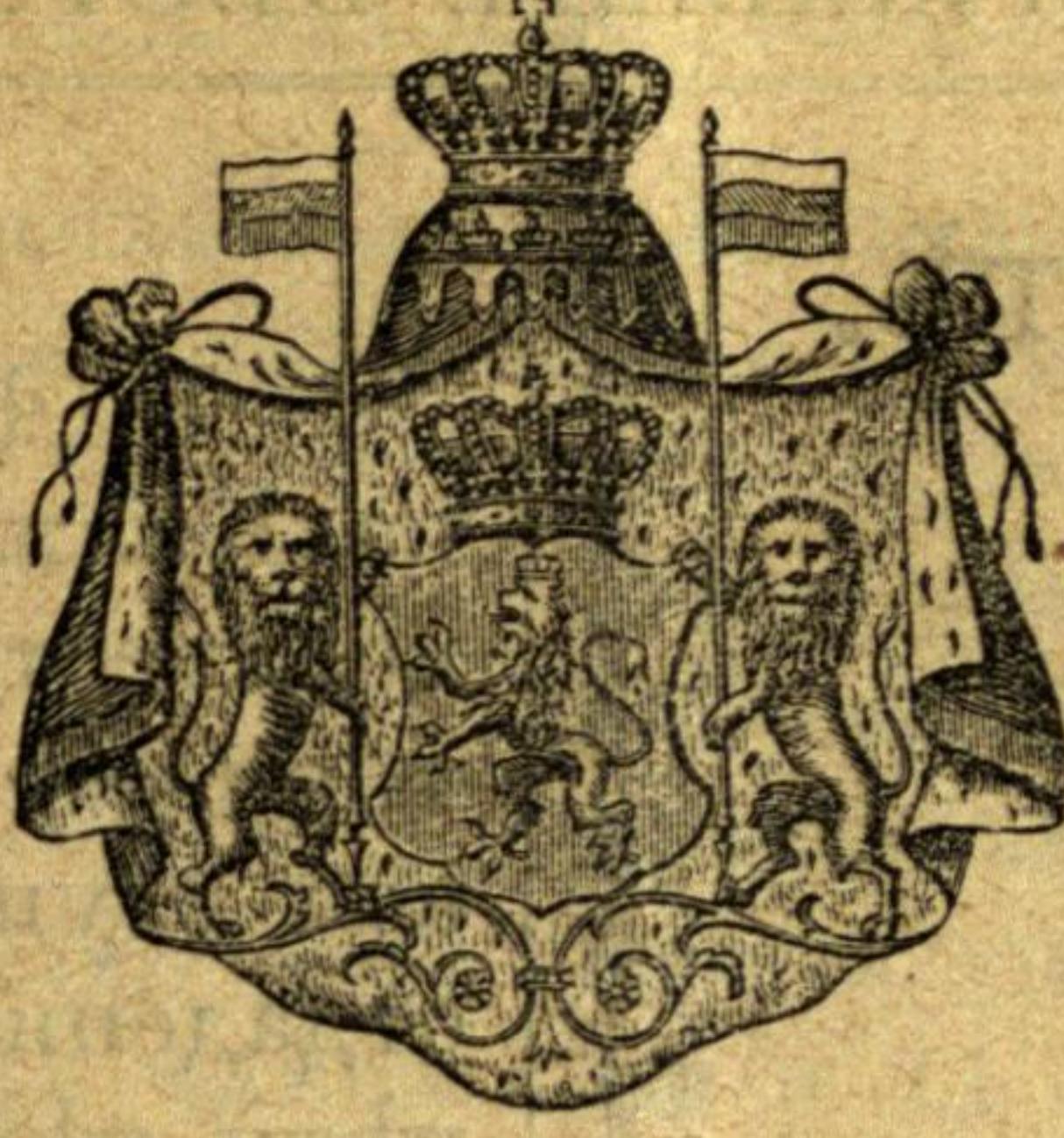

ДЪРЖАВЕНЪ

ВѢСТИНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИНИКЪ“
за въ Княжеството е 16 л. за повъръщане на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИНИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 12 януари 1882.

БРОЙ 3.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 1085.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ предложението на Нашътъ Министър на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 декември 1881 год. подъ №. 205

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да опрости остатъка отъ наказанието на Никола Андонова Чакъръ и Петра Калчова, осъдени за кражба на шестъ мѣсеченъ затворъ отъ Силистренски окръженъ съдъ.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагами на Нашътъ Министър на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 31 декември 1881 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Принесъл:

Министър на Правосъдието: Теохаровъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 205.

Господарю!

Силистренската жителка Арета Николова съ телеграммите си отъ 3 септември и 4 октомври т. г. до Министъра на Правосъдието е молила да се ходатайства предъ Ваше Височество за помилване на мажка ѝ Никола Андоновъ Чакъръ, който е билъ осъденъ на шестъ мѣсеченъ затворъ. На 3 септември т. г. е получена въ повърленото ми Министерство телеграмма съ подпись на 42-ма Силистренски граждани, които молятъ да се помилва Никола А. Чакъръ, тъй като той билъ единствената подпорка на старитъ сп. родители, на сестра си вдовица съ дѣца и на жена си теже съ дѣца. На 22 тек. мѣсецъ получи се друга телеграмма въ повърленото ми Министерство, съ подписа на 52 Силистренски граждани, които като съобщаватъ че Никола А. Чакъръ е издържалъ четири мѣсеки затворъ, молятъ да му се оправи остатъка отъ наказанието, попеже семейството му било на опронастяване.

Отъ полученитъ свѣдѣния, чрѣзъ Предсѣдателя на Силистренски окръженъ съдъ отъ 15 септември т. г. подъ №. 1487, виждашъ се слѣдующите обстоятелства на дѣлото: На 21 октомври 1879 год. Никола Антоновъ Чакъръ изъ г. Силистра, играѧ въ хотела си на карти съ единого пътника на име Александъ Николаевъ, който му изигралъ 90 полимперияла. Той Чакъра, за да си земне на зарадъ изигранитъ пари, подучилъ слугите си Петър Ка-

човъ и Тодоръ Мариновъ да счупятъ чантата на Александра Николаева и да взематъ парите му. Това слугите извирпили и зетитъ пари 90 полимперияла и 8 ср. рубли дали на господаря си.

На 22 октомври 1879 година А. Николаевъ заявиъ съкът въ Силистренския окр. съдъ срѣщу Никола А. Чакъръ да му повърне парите. Окръжниятъ съдъ на 22 декември истата година пресъдили: Никола А. Чакъръ на шестъ мѣсеченъ затворъ и да повърне 90-те полимперияла и 8 ср. рубли за да се внесутъ въ окръжното ковчежничество, като държавенъ доходъ, а Петра Калчова на 6 мѣсeca затворъ и Тодоръ Маринова на три мѣсeca затворъ. Недоволни отъ пресъдата на окр. съдъ, осъдените подали апелационна жалба въ Русенския Апелативенъ Съдъ, който като памѣрилъ апелационната имъ жалба неоснователна съ присъда подъ №. 5 отъ 27 януари 1881 год. потвърдилъ пресъдата на Силистренския окр. съдъ, но недоволни и отъ пресъдата на Апелативния съдъ, тѣ подали кассационна жалба въ Върховния Кассац. Съдъ, който съ рѣшение подъ №. 41 отъ 5 май т. г. тоже подтвердиъ пресъдата на Русен. Апелат. Съдъ. Пресъдата била приведена въ испълнение на 1 септември т. г.

Силистренския окр. съдъ въ общото си събрание на 11 септември т. г. постановилъ: да се ходатайствува за помилване съ освобождение отъ затворъ осъдените: Никола Антонова Чакъръ, Петър Калчевъ и Тодоръ Мариновъ по слѣдующите съображения: 1) че Никола А. Чакъръ освѣнъ шестъ мѣсечния затворъ, който трѣба да издържи, ще повърне и 90 полимперияла и 8 ср. рубли за да се преобрънатъ въ държавенъ приходъ; 2) че Никола А. Чакъръ, освѣнъ старитъ сп. родители подържа и сестра си вдовица съ едно малолѣтно дѣто; 3) че Никола А. Чакъръ се радва на общо довѣрие въ обществото; 4) че Петър Калчевъ и Тодоръ Мариновъ съ извирпили кражбата по подучване на господаря си и се намиратъ въ крайно бѣдно положение и 5) че Тодоръ Мариновъ поддържа Майка вдовица съ три невѣзрастни дѣца.

Господарю! Като имамъ предъ видъ многократните молби на жената на осъдените Никола А. Чакъръ и на Силистренските граждани, като признавамъ за основателни причините по които Силистренския окр. съдъ ходатайства за помилването на осъдените, че осъдението на три мѣсeca затворъ Тодоръ Мариновъ трѣба да е издържалъ вѣче наказанието си, че на Никола А. Чакъръ и Петър Калчова остава още два мѣсeca да издържатъ наказанието си, имамъ честь най покорно да моля Ваше Височество да благоволите за разрѣшението на слѣдующето мое предложение:

Ст. I. Да благоволите да упрости остатъка отъ наказанието на Никола Антоновъ Чакъръ и Петър Калчова, осъдени за кражба на шестъ мѣсеченъ затворъ отъ Силистренския окр. съдъ.

Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, най покорно моля да подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ

София 31 декември 1881 година.

Министър на Правосъдието: Теохаровъ.

По Министерството на Финансите.

УКАЗЪ

No. 1054

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Финансите, представено Намъ съ докладътъ му отъ 10 декемврий подъ №. 142.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се повиши отъ 1 текущий декемврий степен-дията на правителственни стипендииятъ въ Паризъ Хр. Бълчева отъ 200 лева на 250 лева въ мъсецъ.

II. Прибавената сума да му се плаща до свършването курса, като се отнесе къмъ непредвидените расходи на Финансовото Министерство.

III. Испълнението на настоящий указъ да възложимъ на Нашия Финансовъ Министър.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 14 декемврий 1881 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Финансите Геор. К. Желъсковичъ.

УКАЗЪ

No. 1088.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Финансите, представено Намъ съ докладътъ му отъ 30 декемврий подъ №. 149

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Хр. Тевавски да се назначи за секретаръ при Царибродската митница, вмѣсто Г. Калипетровски. Послѣдният отъ 1 януари 1882 год. да се назначи за секретаръ при Кюстендилската митница.

II. К. Минковъ да се назначи отъ 1 януари 1882 г. за добавоченъ оцѣнителъ при Русенската митница, съ предвидената за тая длѣжностъ заплата.

III. Никола Чакаловъ да се назначи писарь при митарственни пункти Стара-Рѣка, подъ вѣдомството на Чатакската митница, вмѣсто Н. Силдарева, който да се уволни по собствено желание.

IV. Заплатитъ на горните лица да се смѣтатъ отъ деня приемание или здавание длѣжностъта.

V. Испълнението на настоящий указъ възлагами на Нашътъ Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 31 декемврий 1881 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Финансите Геор. К. Желъсковичъ.

УКАЗЪ

No. 1

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Финансите, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 декемврий, подъ №. 106,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпустне отъ условно-постъпившите сумми на Княжеството, по бюджета за текущата 1881 год. едно количество отъ петстотинъ седемдесет и осемъ лева и четиридесетъ двѣ стотинки, които да се възвърнатъ на нѣкои ступани турци срѣщу прибраните арендни пари отъ отданите подъ наемъ отъ окръжните управителни съвѣти тѣхни имоти.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 2 януари 1881 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Финансите Геор. К. Желъсковичъ.

Главно изложение до НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Княза

върху положението на

УЧЕБНОТО ДѢЛО ВЪ КН. ВѢЛГАРИЯ.

(Продължение.)

Отъ сегашните 15 инспектори (едно място не е заето) само двама служат непрекъснато отъ 1879 г. насамъ, трима съ нѣкои прекъсвания, а всичките други сѫ назначени въ течение на текущата 1881 година. При неголѣмото число на българската интелигенция, която едвамъ стига за замѣстяване всичките правителствени служби, мажно се и намиратъ подходящи лица за инспекторството. Сегашното управление на просвѣщението старае се да привлече къмъ тая служба особено опитни учители, които иматъ многогодишна практика и общо уважение и които знаятъ да възбуджаватъ у населението ревность къмъ училищата, както и съзнание на важността, която има просвѣщението за кой и да е билъ народъ. Заплатата на инспектора е по 4800 лева. Впрочемъ и сегашното распределение на учебните окръжия не е лишено отъ неудобности, и не е освѣнъ привременно. Очаква се да се уреди единъ път окончателно и трайно административното раздѣление на страната, и тогава учебните окръжия ще се приспособятъ по възможности къмъ границите на тие административни подраздѣления на Княжеството.

2. Първоначалното обучение преди и послѣ войната.

Дѣятелността на инспекторите и общиятъ напрѣдъкъ на първоначалното обучение най-добре ще се освѣтлятъ съ нѣколко статистически данни. Да захванемъ отъ западните места, които въ турско време сѫ биле най-назадъ. Въ Кюстендилската околия (49.706 жители) до войната е имало само 8 български училища, отъ които три бѣха до нѣдѣли наредени, а другите прости „килии“, гдѣто се преподаваше черковно писмо до най-старата метода. Въ 1879/80 учебна година отвориха се вече 23 мажки и 1 женско училище съ 26 учители, 2 учителки, 743 ученици и 69 ученички. А миналата 1880/1 учебна година, намираха се тамъ 10 мажки училища (2 въ града) съ 35 учители и 1 дѣвическо (въ града) съ 2 учителки, всичко съ 1246 ученици и 104 ученички. Съсъдата Изворска околия (24.371 жители), която се намира въ планините, гдѣто се срѣщатъ трите граници българска, сърбска и турска, до войната бѣше съвършено запустната и имаше само 4 най-първобитни училища. Въ тази околия, която има 3220 кѣщи, само 111 възрастни хора знаятъ по нѣщо да прочетатъ или да напишатъ, та има много села, гдѣто нѣма нито единъ книжовенъ човѣкъ. На край на 1879/80 учебна година сѫществуваха тамъ, макаръ че годината бѣше гладна, вече 8 училища съ толкова учители, и 287 ученици, а 1880/1 година, споредъ рапортъ на инспектора господина Л. Вѣжарова, имаше тамъ 15 училища съ 35 учители, 515 ученици и (само) 4 ученички; но има още 2095 дѣца, които непосѣщаватъ училището.

Въ Трѣнското окръжие (64.680 жители) когато се превзе въ българско управление презъ лѣтото 1879 година, имаше училища въ Трѣнъ и Брѣзникъ и по нѣколко села, всичко 16 училища съ 18 учители, 375 ученици и 12 ученички. Презъ 1879/80 учебна година сѫществуваха тамъ вече 48 училища мажки и 2 женски съ 54 учители, 3 учителки, 1844 ученици и 176 ученички. Въ 1880/1 учебна година имаше въ това окръжие 2 класни училища общиски (въ градовете), 48 първоначални училища мажки (26 въ Трѣнската околия, 12 въ Царибродската, 10 въ Брѣзничката) и 2 женски, 55 учители, 3 учителки, 1605 ученици и 208 ученички.

Такъв единъ напрѣдъкъ се оаква не само въ тия заглъхнали западни мѣста, но и въ по-отворенитѣ крайдунавски и источни предѣли на Княжеството. Въ Ловчанско на пр. имаше

1878/9 14 мѣжки, 2 женски училища.

1879/80 49 " 2 " "

1880/81 60 " 4 " и 2 класни училища

Въ Търновското административно окрѫжение (216713 жители), което е едно отъ най-голѣмите и най-развитите, бѣха 1878/79 148 мѣжки и 16 женски училища, а 1880/81 12 мѣжки класни и 5 женски, 140 мѣжки първоначални и 19 женски, всичко съ 170 учители и 42 учителки.

Въ Варненската околия имаше 1878/9 13 мѣжки и 2 женски български училища а 1880/1 1 класно (женско), 31 мѣжко и 3 женски; сѫщо въ Балчишката околия 1878/9 5 мѣжки и 1 женско, 1880/1 16 мѣжки и 1 женско.

Тия данни приематъ още повече свѣтлина, когато ги сравнимъ съ редките статистически материали, които имаме за училищното дѣло въ турското време. Въ Шуменското окрѫжение (35 села съ 2760 кѫщи български), споредъ съобщенията на Инспектора г-на Ил. Р. Бълковъ, имаше въ самия градъ.

1875/6: 11 учители, 6 учителки съ 68,200 гр. плата, 859 ученици, 418 ученички.

1878/9: 11 учители, 9 учителки съ 83,200 гр. плата, 568 ученици, 382 ученички.

1879/80: 13 учители, 10 учителки съ 111,500 гр. плата 895 ученици 561 ученички.

1880/1: 17 учители, 12 учителки съ 25,928 лева плата 1041 ученици, 671 ученички.

А по селата:

1875/6: 18 училища, 24 учители съ 50,950 гр. плата, 1173 ученици

1878/9: 25 училища, 33 учители съ 8 учителки, 1664 ученици 597 ученички,

1879/80: 27 м. 7 ж. 36 учители съ 9 учителки 113,280 гр. плата 1626 ученици 647 ученички.

1880/81: 35 м. 8 ж. 42 учители, 8 учителки, 26,724 лева 1825 ученици 591 ученички.

Въ Провадийското окрѫжение (38 села съ 2435 кѫщи български) имаше:

1875/6: 16 училища, 25 учители—учителки съ 50,400 гр. плата 1065 ученици.

1878/9: 19 училища 43 учители, 2 учителки 104,135 гр. плата 1308 ученици 337 ученички.

1879/80: 27 училища 42 учители 2 учителки 142,790 гр. плата 1687 ученици 330 ученички.

1880/81: 42 училища, 50 учители, 2 учителки, съ 30,780 лева, 1933 ученици 504 ученички.

Въ Видинското сегашно окрѫжение имаше 1874 г. (Читалище 1874 стр. 267):

	училища	учители	ученици	ученички
Градъ Видинъ:	3	7	320	80
Видинска каза:	15	13	306	4
Кулска каза:	11	10	241	9
Бѣлоградчикска к.:	22	20	389	—
Всичко:	51	50 (?)	1256	93

А шестъ години послѣ презъ учебната година 1880/1 бѣха, споредъ рапорта на Инспектора г-на Д. Коцова въ:

	училища	учители	ученици	ученички
Видинска околия:	35	40	1763	210
Кулска околия:	24	25	881	135
Бѣлоградч. околия:	30	32	943	94
Всичко:	89	97	3587	439

3. Общото число на първоначалните училища.

Въ цѣлото Княжество се намираха споредъ едно доста вѣрно исчисление презъ 1878/9 учебна година 1088 български общински училища (заедно съ главните или класните) сирѣч 1027 мѣжки и 61 женски, съ 1247 учители, 132 учителки, 48404 ученици и 8451 ученички. Учителите приемаха плата въ пари 735,533 лева 40 стот. въ храна 71,332 ока жито. Всичките разноски на общините бѣха 827,774 лева 40 стот. 156,290 приходъ отъ черквите, 80,561 лева 60 стот. отъ недвижими имущества, 34,210 отъ училищни капитали (въ цѣна на 263,354 лева) и 556,712 лева 40 стот. отъ училищни налози, разхвърлени между населението.

За слѣдующата 1879/80 учебна година статистический материалъ по причина на намаление числото на учебните окрѫзи, което стана при

самиятъ край на учебната година, отъ повечето окрѫзия не се събра и нѣма никога повече да се събере. За послѣдната 1880/1 година материалътъ се събираще споредъ нови таблици, издадени тая пролѣтъ (Държавенъ Вѣстникъ г. III № 28), но още не е напълно събранъ нито разработенъ. Сигурно е, че въ Княжеството е имало 1271 мѣжко и 83 женски български първоначални училища и освѣнъ това 55 общински класни училища (най-повече съ единъ само класъ или два), 44 мѣжки и 11 женски, слѣдователно всичко 1409 български общински учебни завѣденія, сирѣчъ 321 повече отъ колкото бѣха преди двѣ години. Учителътъ бѣха около 1580, учителки до 180.

Слѣдующата таблица представлява нѣкои подробности за тия числа. За по-голяма преглѣдностъ тѣ сѫ распределени по старите административни окрѫзия:

	Окрѫзъ: 1878/9.	1880/81				
		м.	ж.	класни	м.	ж.
1 София	75	1	—	—	—	127*)
2 Самоковъ	31	1	1	—	—	27
3 Кюстендилъ	24	1	—	—	—	45
4 Радомиръ	25	1	—	—	—	32**)
5 Дупница	23	2	—	—	—	29
6 Трънъ	15	1	2	—	—	48
7 Орхание	36	3	3	—	—	39
8 Златица	10	1	1	—	—	11
9 Видинъ	33	1	1	1	1	32
10 Кула	18	1	1	—	—	22
11 Бѣлоградчикъ	33	1	1	—	—	29
12 Ломъ	40	1	—	—	—	44
13 Берковица	47	1	1	—	—	33***)
14 Рахово	51	1	1	—	—	49
15 Враца	85	1	1	—	—	73****)
16 Търново съ Елена	148	16	12	3	—	140****)
17 Габрово	28	3	—	—	—	28
18 Севлиево	21	1	1	—	—	25
19 Ловечъ	14	2	2	1	—	60
20 Свищовъ	34	3	2	1	—	38
21 Никополь	32	—	1	—	—	39
22 Плевенъ	18	3	1	—	—	37
23 Разградъ	20	1	1	—	—	34
24 Русе	55	1	2	1	—	46
25 Ески-Джумая	4	1	1	—	—	8
26 О.-Пазаръ	5	—	2	—	—	3
27 Шуменъ	28	4	4	1	—	39
28 Провадия	19	—	1	1	—	41
29 Варна	13	2	—	1	—	31
30 Балчикъ	5	1	—	—	—	16
31 Х.-О.-Пазарджикъ	16	4	1	—	—	21
32 Силистра	21	1	—	—	—	25
	1027	61	44	11	—	1271
					83	

4. Състояние на първоначалните училища по окрѫзите.

Ако да хвърлимъ единъ общъ поглѣдъ върху тие за една млада, едва ли основна държава доста многочисленни училища, ще видиме, че твърдѣ много отъ тѣхъ, даже поголѣмата имъ частъ, още неотговарятъ на трѣбованията, каквите се полагатъ въ нинѣшното врѣме за едно народно училище въ просвѣщените страни на западна Европа. Но ние не трѣбва да забравяме, че работитѣ сѫ още въ самото си начало, и началото всѣкога е мѣжно. При всичките недостатъци едно и нѣщо неподложи на съмѣнѣние, сирѣчъ че и при тие скромни обстоятелства очевидно се разпространява между народа навсѫдѣ образование и книжностъта.

Колкото до вѫтрѣшното състояние на първоначалните училища, Княжеството, което вече по географическото си устройство е една страна доста разнообразна, представлява една картина много пъстрата. Статистическите данни съдѣржаватъ единъ твърдѣ поучителенъ материалъ за едномѣрното положение на учебното дѣло въ разни краеве на Княжеството. Въ Трънско и Кюстендилско единъ ученикъ се пада на 35 жители, въ Видинско на 25, въ Брачанско на 22, Раховско на 21, въ Търновско на 17, въ Свищовско на 13 и въ Шуменско даже на 75 жители. Разбира се въ Шуменско се разумѣватъ само жители Бѣлгари

*) Споредъ рапортитѣ на бившия Инспекторъ г-йт Гърдовъ: първоначални училища мѣжки въ Софийската околия 52, въ Новоселската 46, Искретската 29, Златишко е особено.

**) Отъ тѣхъ 8 мѣжки училища сѫ сега въ Трънския учебенъ окрѫзъ.

***) До 16 училища стоха затворени.

****) 13 въ Орханийския учебенъ окрѫзъ (на Истокъ отъ Искерътѣ), 25 въ Камено-полска околия, 33 въ Врачанска, 5 въ града (и съ дѣвическите).

*****) Въ Търновско класни 7 мѣжки и 5 женски, първоначални 95 м. 15 ж. въ Липнишка околия класни 5 (мѣжки) първоначални 45 м. 4 ж.

*

(31.367 отъ 109.367 жители на окръга). Источните окръжия значително се различават отъ западните. Западът, бившият губерни Софийска и Видинска, като лежеха изпръди почти въ самото сръдоточие между европейските провинции на турската империя, вънъ отъ голъмите пътища и вънъ отъ съобщенията съ български свѣтъ, по образоването си съ останали нѣкога на най-долния степенъ. Берковско, планините между Враца и София (Искрецка околия), Бръзнишко, Радомирско и една голъма част на Кюстендилско въ турския връмена бѣха най-изпредните мѣста въ цѣла България. Единственото огнище на просвещението въ тие предѣли бѣше Рилски манастиръ, който имаше едно доста благодатно влияние върху найблиското съ същество (Самоковъ, Разлогъ). Друго яче населението тамъ сега темпърва захваща полека да разбира, каква полза може да има човѣкъ отъ това, когато знае да чете и да пише. Не съ редки случаите, къде селенитъ бѣгатъ отъ училището и видятъ въ него нѣщо като ангария, която имъ отнема дѣцата отъ домашната и полека работа. Въ едно село на Кюстендилската околия на пр. когато инспекторътъ отвориъ училището, селенитъ испокриха дѣцата си изъ къщи, а майките на онѣзи, който пъкъ ги доведоха въ училището, скубеха коситъ си и съ плачъ проклинаха виновниците на отваряне училището.

Въ тази найзападна част на Княжеството, въ Кюстендилско, Дунинишко, Радомирско, жителите, водими отъ нѣкои предубѣждания, никакъ нещажатъ да проваждатъ женските дѣца на училище. Въ цѣлото Кюстендилско административно окръжение съ 143.365 жители само 321 момиче ходатъ въ училището, а то почти само въ градовете. Впрочемъ сѫщото явление се вижда и въ нѣкои источни мѣста. Но при всички тия мѫчини просвещението въ речениетъ погранични предѣли изпредва, както се вижда вече отъ горѣзложениетъ статистически данни. Въ Кюстендилското учебно окръжение посещаватъ училището сега 4.084 дѣца, а 10.504 не ходятъ въ училище, следователно 28% отъ всичките дѣца се учатъ. Това разбира се, е единъ твърдъ малъкъ процентъ, но той е доволно значителенъ, ако помислимъ, кѫде бѣше тамъ учението преди войната и ако вземемъ въ внимание, че въ цѣлото това окръжение съ неговите 18.570 къщи нѣма повече отъ 2.005 възрастни грамотни хора (отъ тѣхъ 326 Евреи и 86 Турци), отъ които 1.464 сѫ въ градовете (577 Кюстендилъ, 749 Дупница, 138 Радомиръ) и 541 по селата. Слѣдователно въ това окръжение на 71 жителъ дохоща единъ книженъ човѣкъ, и ако вземемъ градовете и селата всѣко особено, пада въ градищата единъ грамотенъ човѣкъ на 13 души а по селата чакъ на 229 души.

Въ Кюстендилско едно голъмо затруднение представляватъ и аграрните обетоятелства, въпросътъ за земите и сиромашната на селените особено по планините. Голъми спѣхи се срѣщатъ и въ Търновското окръжение, една страна планиниста, безъ сношение, съ жителъ сиромаси и съ селца малки и расиплени по горите и върховете, но и тамъ, както показваха горните данни, има изпредъкъ. Едно много слабо окръжение е Софийското, гъсто населено, съ много села и не съвсѣмъ небогато, но (освѣнъ Самоковско и Златишко) крайне равнодушно къмъ училищата си. Училищата по селата приличатъ повече на древните килии, и има села съ нѣколко стотинъ къщи, къде темпърва тъзи година първи пъти захваха на се учатъ. Още 72 села нѣматъ училища. Не може впрочемъ да се отрече, че върху това състояние е повлияло не малко и честото промѣняване на инспекторътъ (четири въ двѣ години), както и това, че мѫчиното място на Софийски окръженъ инспекторъ нѣколко пъти е оставало по дълго време празно заради нѣмание способни за него личности. При всичко това доста сѫ помогнали повторителните педагогически курсове презъ ваканциите поне за приготвение учители за Софийските села.

Подобръ стоять работите въ Видинско, къде училищата доволно напреднаха. Тамъ по селата на 121 души пада единъ книженъ възрастенъ човѣкъ. Напротивъ въ Ломско и Берковско училищата вървятъ здѣ, найовече по причина на недостатъчна инспекция. Въ Раховско още въ турския връмене не малко се е направило за подобряване вървежъ на училищата; тамъ 56% на дѣцата посещаватъ училище, а отъ възрастните хора по селата дохоща единъ грамотенъ на 91 души. Въ Врачанско селата сѫ малки, страната планиниста и жителите не много заможни, та не съ имали и достаточно енергическо поощрение за училищното дѣло; училището посещаватъ 50% на дѣцата, но по селата единъ книженъ пада чакъ на 212 души. Въ Орханийско жителите сѫ показали, при всичките изгоди, доста много желание за учението. Въ Пловдивско и Ловченско, които страни сѫ населени отъ части и отъ мюсулмански Българи (Помаци), въ турския връмене вънъ отъ градовете проповѣщението бѣше слабо а турскиятъ натискъ голъмъ; но съдѣтъ войната и тамъ числото на училищата се е увеличило въ удивителенъ размѣръ.

Въ цѣла тази западна половина на Княжеството сега въ началото всичко зависи отъ подбудженето отъ страна на правителството. Гдѣто е имало постоянно инспекторъ, колкото възможно сѫщо лице, тамъ работата

е изпреднала много; но къде инспекторътъ се промѣнява често или къде временно съвсѣмъ ги нѣмаше, тамъ работата остана надиръ. Населението, ако и да е расположено да съ учи, трѣба постоянно да се насырчава и сномага. Учебното дѣло тукъ е по селата едно ново въведение и не е хванало още ягки корени. Тукъ се изискватъ още много трудове и жертвии, докѣто времето и общия изпредъкъ ще изгладятъ всичките досегашни несъразмѣрности и неизпълнотии.

Друго нѣщо е источната половина на Княжеството. Тамъ учебното дѣло вече отколкото съвсѣмъ е закорѣнено и училището е станало въ всѣко село една необходимост, която жителите навеждатъ сами добре осещатъ и очинаятъ. Тамъ хората и безъ много поощрение и приканване могатъ за учение на дѣцата си, грижатъ се за подобрене на училищата и се гордятъ съ тѣхния успѣхъ. Училището посещаватъ въ Русенско 58%, на дѣцата, въ Търновско 60%, въ Свищовско 64%, въ Правадийско 69% и въ Шуменско даже 82%. Отъ възрастното поколѣніе дохоща въ Търновското окръжение на 14 души единъ книженъ, по градовете и паланките на 3 единъ, по селата на 68 единъ. Въ Свищовското окръжение по селата единъ грамотенъ пада на 95 души, въ Шуменско (между Българите) на 50 души. На първо място стоятъ Търновско, Габровско, Шуменско и Правадийско. Тамъ вече самите училищни здания и по селата напомняватъ училища въ много по-изпредни страни, та и учителите сѫ по-приготвени и по-опитни. Сѫщо и Разградско и Свищовско сѫ отъ тие окръжия, къде селското население е обикнало учението. И Русенско изпредва при всичките разорения, които тамкашните мѣста сѫ претърпѣли въ време на войната и при голъмата турска угнетеніе, което е оставило дълбоки следи по много брайдунашки мѣста. Малко е числото на български села (и то отъ части бѣженци отъ Одринско и другадѣ) въ Силистренско, както и въ Ески-Джумайско. Голъма работа остава още въ Варненско съ смѣссното му население; тамъ обстоятелствата до нейдѣ си приличатъ на западните.

(слѣдва).

До господина редактора на „Държавенъ Вѣстникъ“

въ Срѣдецъ.

Умолявате се въ първия идущий брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ да обнародвате дневниците на бившата провѣрителна комисия за изборите на кандидатите за Държавни Съветъ както и нейниятъ рапортъ до Министерството на Вътрѣшните Работи, които документи Ви препращамъ заедно съ това си писмо, споредъ рѣшението на по-менжтата комисия, изложено въ V-ий нейнъ Дневникъ.

Срѣдецъ, 8 януари 1882 година.

Секретарь на бившата Провѣрителна комисия за изборите на кандидатите за Държавни Съветъ

В. Д. Стояновъ.

ДНЕВНИКЪ I.

Днесъ, на трети декември, хилядо осемъ стотинъ осемдесетъ и първа година, ний долуподписаните, като членове отъ комисията за провѣряване изборите на кандидатите за Държавни Съветъ, споредъ съобщението на Министерството на Вътрѣшните Работи отъ 30 ноември т. г. подъ брой 8475 и съгласно Височайши Указъ отъ 28 миналий мѣсецъ подъ брой 990, събрахме се тутакси подиръ пладнѣ въ мѣстността на Народното Събрание за да почнемъ дѣлото си. Слѣдъ нѣколко чекане, като се не явихъ въ събранието нѣкои отъ членовете както отъ тие, които прибиватъ въ София, така и отъ оние, които се намѣрватъ вънъ отъ София, а присътствующите на събранието като съставъхъ вече большинство, одобрихъ всички да се пристъпи, безъ всѣко отлагане, камъ избирване привремененъ предсѣдател и секретаръ на комисията, а единогласно се избраха г. Г. Моравеновъ за предсѣдател, като най стария отъ всичките членове, и г. В. Д. Стояновъ за секретаръ.

Слѣдъ това, подъ предсѣдателството на г. Моравенова, събралието рѣши да стане бѫдящето му засѣдание утрѣ подиръ пладнѣ, частъ по единъ, и за да бѫдятъ вече по пълни засѣданятията на комисията, рѣши се още да се приканятъ писмено за утрѣшното засѣдане оние днесъ въ събранието отстъпствующи членове, мѣстожителството на които сега е въ София, и исполнението на тая приказа се възложи на сегашното бюро на комисията.

Най-сетне, при закриванието на днешното засѣдание на комисията, всѣко отъ присътствующите членове се задължи да яви и покани за присътствие на утрѣшното засѣдане оние членове отъ комисията, които до утрѣ би пристигнали отъ вънъ тукъ и случайно

би се видѣли съ нѣкои отъ присѫтствуваши членове въ днешното засѣдание.

За това се написа настоящий дневникъ.

София 3 декември 1881 година.

Приврѣмений предсѣдателъ: Г. А. Моравеновъ.

Приврѣмений секретаръ: В. Д. Стояновъ.

Членове: О. Бурмовъ, Д-ръ Калевичъ, Д. Грековъ, Г. Д. Начовичъ, В. Поповичъ, Г. Теохаровъ, Ю. П. Теодоровъ, Н. Даскаловъ, Н. С. Стойчевъ, Т. Икономовъ, И. Н. Гюзелевъ, И. Ковачевъ, Г. К. Желѣсковичъ и Д-ръ Г. Вѣлковичъ.

ДНЕВНИКЪ II.

Днесъ, на четвъртий декември хиляда осемстотинъ и първа година, частът по единъ и половина слѣдъ пладнѣ въ мѣстността на Народното Събрание стана второ засѣдание на комисията за провѣрване изборитѣ на кандидатите за Държавни Съветъ, и въ това засѣдание присѫтствуваха: господа Т. Икономовъ, Г. Теохаровъ, Г. Моравеновъ, Гр. Начовичъ, Д. Грековъ, Д-ръ Вѣлковичъ, Геор. Желѣсковичъ, Д-ръ Калевичъ, Ив. Гюзелевъ, Н. Стойчовъ, Иос. Ковачовъ, Т. Бурмовъ, Юр. Теодоровъ, В. Поповичъ, Н. Даскаловъ и В. Стояновъ.

Приврѣмений предсѣдателъ г. Г. Моравеновъ като откри засѣдането, прикачи секретаря г. В. Д. Стоянова да прочете протоколът на предишното засѣдание, и, слѣдъ прочитанието му, одобри се и се подписа отъ присѫтствуващите. Подиръ това, г. предсѣдателъ обяви, че първо нѣщо за вършението въ това засѣдание е избиранието на постоянното бюро на провѣрителната комисия и предложи да решатъ: да ли потайно или по явно гласоподаване да стане това избиране. Г-нъ Ковачовъ исказа мнѣніе, че този изборъ е желателно да стане по явно гласоподаване, за да не се губи много време. На това мнѣніе се придружи и г. Т. Икономовъ. Господа Грековъ и Бурмовъ бѣха на друго мнѣніе: този изборъ да стане съ бюлетини, за да може всѣкото свободно и нестеснително да гласоподава за онова лице, което желае. Болшинството, състоящо отъ двадесетъ гласа, рѣши да стане този изборъ съ тайно гласоподаване. Г-нъ Т. Бурмовъ получи 12 гласа, Г-нъ Т. Икономовъ 3 гласа и г. Д-ръ Вѣлковичъ 1 гласъ; и тъй за постояненъ предсѣдателъ на комисията се прогласи г. Бурмовъ. Слѣдъ това, г. В. Д. Стояновъ биде единогласно избранъ за постоянно секретаръ, комуто за помагане се рѣши да има единъ или повече писци, взети отъ канцелариите на нѣкои отъ министерствата.

Господинъ Бурмовъ, като си зае предсѣдателското място, поблагодари на членовете въ засѣдането за честта и довѣрието, което иматъ камъ него, и предложи да се пристъпи камъ съставението на трите секции, съгласно Височайши Указъ отъ 28 ноември т. г. подъ брой 990 и постановленето на Министерски Съветъ отъ 6 ноември, записано въ XXXI му протоколъ. Господинъ предсѣдателъ покани събранието да се произнесе, по кой начинъ да стане съставянието на тия секции. Господинъ Икономовъ предложи да се наредятъ имената на членовете отъ комисията по азбученъ редъ, които послѣ да се раздѣлятъ на три части и всѣката отъ тия части да се обяви за секция. Г-нъ Грековъ предложи на противъ: да се съставятъ секциите по вишегласие, като се гласува съ бюлетини. Камъ това мнѣніе се присъедини болшинството и се пристъпи камъ гласуванието.

За членове на първата секция се избраха: г. Грековъ, г. Икономовъ, г. Желѣсковичъ, г. В. Поповичъ, г. Д-ръ Калевичъ, г. И. Гюзелевъ и г. Тишевъ; за втора секция съ избрани: господа Ковачевъ, Н. Стойчевъ, Гр. Начевичъ, Д-ръ Вѣлковичъ, Иор. Теодоровъ и В. Д. Стояновъ; за членове на третата секция останаха: господа Моравеновъ, Дриновъ, Балабановъ, Бурмовъ, Теохаровъ, Даскаловъ и Ев. Георгиевъ.

Подиръ това, г. Икономовъ попита събранието, да ли нещо да е умѣстно да се турятъ отпърво нѣкои правила върху получените гласове за кандидатите, по които правила да се рѣжоводи всѣка секция, за да не би разните секции да решаватъ подлѣжащите въпроси различно, като се лишаватъ отъ такива правила. Г-нъ предсѣдателъ Бурмовъ покани г. Икономова да исказе по определително своето мнѣніе върху този въпросъ и да изложи като кои правила намира той за цѣлта сгодни да се поставятъ. Тогава г. Икономовъ каза: че ще да е праведно, ако се постанови да се съединяватъ въ секциите отдельно ония имена, които били малко различно писани въ бюлетините по които не може да има съмнѣніе че тѣ принадлежатъ на едно и също лице, а само ония имена, които били наистина съмнителни, да се предоставятъ на рѣшение отъ членовете на комисията въ общото имъ събрание. Послѣ сѫщиятъ при-

бави, че именно добре и лично познатите лица иматъ имената си искривено написани: тъй и пр. въ Шуменъ един наричатъ доктора Парушева докторъ Парушевъ и така го написали, а други го наричатъ Андрей Парушовъ и го написали въ бюлетините си Андрей Парушовъ, но нѣма никакво съмнѣніе, каза г. Икономовъ, че докторъ и Андрей Парушовъ сѫ едно и също лице. Г-нъ Начовичъ подкрепи това мнѣніе на г. Икономова, като каза, че при, записването на гласовете, желателно е да се обрѣща внимание по вече на фамилийното име отъ колкото на кръщелното, което бива по малко познато по настъпъ, както е впрочемъ на всѣдѣ по свѣта. Г-нъ Ковачовъ не бѣ на това мнѣніе и върази, че трѣба секциите да се ограничатъ просто въ преписването иманата на избраните кандидати тѣ, както сѫ взети отъ бюлетините или означени въ бюлетините, и разните мнѣнія за тѣхъ както и другите спорни въпроси отъ всѣка една секция да се оставятъ на рѣшение отъ общото събрание на комисията. На това върази г. Грековъ и каза, че е прието за общо правило, щото секциите да разглѣдватъ подигнатите въпроси, да си съставятъ мнѣніята за рѣшението на тия въпроси, и да излагатъ на общия събрания своите взгледове върху причините, които сѫ ги накарали да направятъ това или друго рѣшение. Ако на секциите бѣше задачата, каза той, само едно механическо преbroяване и преписване гласуваните имена, тогава тѣ щеха да сѫ излиши, и, въ такъвъ случай, по умѣстно е да се направи това въ общо събрание тосъ часть. По тая причина, той бѣ на мнѣніе, че секциите трѣба да се оставятъ свободни да рѣшатъ, кои отъ различно написаните имена се отнасятъ до едни и същи лица; а само ония имена, които би възбудили нѣкое праведно съмнѣніе, тѣ да се предоставятъ на рѣшението на общото събрание. Г-нъ Иор. Теодоровъ бѣше на мнѣніе да се вземе на гласуваните имена списъкъ отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ брой 91, год. III и да се решатъ тосъ часть кои имена трѣба да се присъединятъ, та съ тоя начинъ да се укаже на секциите, какъ ще могатъ да съединятъ ония имена, които намѣрятъ възможни за съединение. Г-нъ Начовичъ въ отговоръ на Теодорова и въ допълнение на казаното отъ г. Грекова добави, че комисията, която била натоварена отъ управляющия министерството на Вътрѣшните работи да направи предварителните провѣрки на получившите нуждното вишегласие кандидати, и която комисия е обнародвала резултата на своята работа въ горѣпоменатия брой на „Държ. Вѣстникъ“, предрѣшила е вече този въпросъ, като е съединила сама различно написаните но на едни и същи лица принадлежащите имена. Г-нъ Начовичъ, за подкрепление на думите си, даде нѣколко примѣра отъ речението списъкъ, и прибави, че секциите трѣба да се водятъ по този списъкъ и да оставятъ на общото събрание рѣшението само на оните въпроси, които би наистина възбудили нѣкои основни съмнѣнія. Г-нъ Теодоровъ, като видѣ, че което предлагаше е вече извършено, оттегли предложението си, и се присъедини камъ мнѣнието, което поддържа г-да Грековъ и Начовичъ и което наистина се одобри и прие отъ болшинството на комисията.

По сѫщия въпросъ говориха още г. предсѣдателъ Бурмовъ, г. Д-ръ Вѣлковичъ, г. Теохаровъ, г. Стойчовъ, г. В. Поповичъ, г. Гюзелевъ и г. Стояновъ.

Слѣдъ рѣшението на този въпросъ, г. Грековъ попита събранието, да ли да се разпределятъ още въ това засѣдание окрѣзите на секциите, и споредъ това разпределение да разглежда всѣка секция припадающите на нея документи по изборите отъ разните окрѣзи. Г-нъ Начовичъ отговори, че това може да стане, когато г. предсѣдателъ получи отъ министерството тие документи. Това предложение се прие, и засѣдането се закри часа тъкмо по четири и четвърть.

За това се склона той дневникъ.

София 4 декември 1881 година.

Предсѣдателъ: О. Бурмовъ.

Секретаръ: В. Д. Стояновъ.

Членове: Г. А. Моравеновъ, Ю. П. Теодоровъ, Г. Теохаровъ, И. Н. Гюзелевъ, Д-ръ Калевичъ, В. Поповичъ, Н. С. Стойчовъ, Г. Д. Начовичъ, Т. Икономовъ, Д-ръ Г. Вѣлковичъ, Д. Грековъ, Геор. К. Желѣсковичъ, И. Ковачевъ и Н. Даскаловъ.

НЕОФФИЦИЯЛЕНЪ АЃЛЪ.

Отъ Държавната Печатница.

ЗАЯВЛЕНИЕ №. 9.

Учрежденията и лицата, които изъ окръзите поражватъ нѣща за печатание въ Държавната Печатница, трѣба за напрѣдъ да указватъ подробно въ писмата си:

Чрѣзъ кое управление, или лице, и какъ именно ще трѣба да имъ се прѣпроваждать пакетитъ, ако нѣма направо пощинско съобщение.

Върху това приканвамъ вниманието на Гг. Мировитъ Сѣдии, а особено на тия отъ Софийски окръгъ, за които до сега ни поща, нито окръжно управление не приемва какви да сѫ пакети.

София, 12 януари 1882 год.

Директоръ Г. Кирковъ.

Буххалтеръ И. Гъоловъ.

Телографически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Виена. 7 Виенската газета се счита уполномощена да опровергае слуха, който се бѣ разнесълъ, че имало разногласия въ мнѣнието между министрите и генералите за работите въ Кривошия и Далматия: Всички министри единодушно признаватъ, че е дошла минутата за свикване Австрийската и Унгарска делегации.

Римъ. 8 Камарата прие на бързо членовете на закона за избирателната реформа тѣй както бѣха вотирани отъ сената. Вотирането на проекта изцѣло се изостави за утѣ.

Бѣлградъ. Полицията прави доношения противъ бившия митрополитъ Михаила за хули доказителни на князя и правителството.

Берлинъ. Рейхстага прие първий членъ отъ проекта за съединението Хамбургъ на Золвереинъ. Той отхвърли предложението отъ г. Хамела че съ това се написало голѣма щета на града Хамбургъ.

Парижъ. Министерството е окончателно рѣшено да се оттегли, ако камарата отхвърли предложението проекъ за прегледването на конституцията. Увѣряватъ че г. Гамбетта отговорилъ на приятелите си, които го подкачали неотложно да подаде оставката си, че той съ увѣренность чакалъ окончателниятъ резултатъ.

Парижъ. 9. Правителствените вѣстници казватъ, че вчерашното гласуване въ камарата за изборите на комисията измѣнило положението на въпроса. Кабинета сега трѣба да положи въпроса за довѣрие, не върху scrutin de liste но върху въпроса да узнае опредѣлено ли или не опредѣлено ще бѫде преглѣдането. Г. Гамбетта ще поддържи опредѣленото прегледване.

Виена. Политическата корреспонденция получава изъ Сараово съѣднитъ подробноти върху сблѣскването на $\frac{4}{16}$ януар: Единъ патрулъ отъ 10 человѣка като билъ занетъ съ поправката на телеграфа при Тенура, граница на Чернагора, билъ нападнатъ отъ една шайка до 100 человѣка. Патрула се здраво защищавалъ, докѣ пристигнала една рота воиска отъ Билекъ; разбойниците избѣгали като отнесли убититъ и раненитъ си. Отъ воиските имало 5 ранени. По точни свѣдения, Френеблатъ обявява за безосновна новината, че Портата ужъ протестира или имала намѣрение да протестира противъ мѣрките взети въ Босна и Херцеговина.

Кайро. Камарата на Нотабилитъ иска министерска отговорност; двама отъ министрите се опрѣха на това.

Лондонъ. Daily tѣlѣgraph казва: Франция и Англия като отговарятъ на турскатаnota, разясняватъ, че тѣ нѣматъ намѣрение да докачатъ върховната власт на Султанъ надъ Египетъ, но че сѫ рѣшени да поддържатъ Хедива противъ посегателствата и да запазятъ контрола си върху финансите. Г. Едуардъ Винченъ е назначенъ ан-

глийски представителъ въ управителния комитетъ на бондодържателите у Цариградъ.

Бѣлградъ. Скупщината избра за предсѣдателъ г-на Поповича.

Буда-Пеща. Владиката Ангеличъ се назначи за митрополитъ въ Карловацъ и за Сърбски Патриархъ.

Парижъ. Въ комисията на 33-ти г. Гамбетта удържа опредѣленото преглѣдане конституцията и scrutin de liste-a. Той заяви, че легално конгреса не би могълъ нищо да направи вѣнъ отъ дневниятъ редъ, опредѣленъ предварително отъ сената и отъ камарата. Комисията прие съ 24 противъ 3 и петима отсѫтстващи едно рѣшение, което гласи, че понеже е нужда да се измѣнятъ нѣкои членове на конституцията, има си място да се прегледатъ конституционните закони.

Римъ. Депутатската камара прие съ 217 гласа противъ 64 закона за избирателната реформа. Закона немедлено ще се подложи на кралевско скрѣпление (sanction). Щомъ се свърши разискването по интерпелацията отъ г. Рикоти върху външната политика, камарата ще разисква въпроса за общеизбирателната листа (scrutin de liste).

Бѣлградъ. Въ Скупщината приврѣменниятъ предсѣдателъ прочете княжескиятъ указъ, който одобрява изборите на предсѣдателъ и подпредсѣдателъ. Послѣ това Скупщината избра комисията, която натовари да покани княза за да отвори Скупщината.

Виена. Споредъ в. „Политическата Корреспонденция“ много отдѣления воиници нападнати около Корито, Билекъ и Планица, побѣдили востанници и имъ изгорили колибите, гдѣто много експлозии имало, по причина че въ тия колиби имало скрити много муниции. Единъ офицеръ и 9-на солдати били убити или ранени. Загубитъ на востанници сѫ голѣмо число человѣци.

Берлинъ. Споредъ извѣстията, които е приель канцлеръ, говеждата болестъ се счита като да е унищожена по цѣлата империя.

Рейхстага прие проекта за митарственото съединение съ Хамбургъ.

Цариградъ. 10. Увѣряватъ, че Австрия, Италия, Германия и Русия имали намѣрение да испроводятъ циркуляръ, въ вслѣдствие на Англо-Френскатаnota до Хедива, за да не би тѣхното мълчание да се тѣлкува като припознаване, че Египетскиятъ въпросъ е чисто англо-френски.

Виена. Политическата корреспонденция обнародва едно официално съобщение, което обявява съвършено измислена новината, прѣснѣта отъ нѣкой си вѣстникъ, че ужъ Австрийките воиски, въ една битка при Билекъ, били изгубили 65 человѣка.

Бѣлградъ. Скупщината се отвори съ княжеско слово, което съ радостъ твърди, че отношенията съ външните държави ставатъ изъ день въ день по ягки. Исправното повѣдение на Сърбия се припознава на всекїдѣ. Послѣдниятъ отъ княза въ Виена, Берлинъ и Петербургъ се приеха твърдѣ добре и тѣ доказватъ симпатиите на тия държави за Сърбия. Княза изброява въ словото си тия проекти: за преобразование администрацията, за развитие средствата на съобщение, народното учение и организацията на войската; за уреждане отношенията на държавата и черквата, за рѣшение поземелниятъ въпросъ въ приєднените мѣста, за откриването на народна банка, и за измѣненоето конституцията.

Въ словото княза говори още и за сключениетъ и имѣющи да се сключатъ контракти.

Парижъ. 10. Вотираната отъ комисията на 33-ти резултация, колкото и да се види че допушта едно частно преглѣдане на конституцията, никакъ не задоволява кабинета, защото тя отстранява записването на scrutin de liste. Освѣнъ това рапорта на комисията припознава върховни и неограничени права за конгреса. — Много вѣстници критикуватъ неясните и тѣмни изражения въ които е исказана резолюцията на комисията.

Турскиятъ въ Парижъ посланикъ опровергава слуха споредъ който Султана ужъ ималъ намѣрение да отчисли сегашниятъ Туниский Бей и на негово място да назначи Али Бенъ Корбо.

**Софийско Гр. Общинско Управление
ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 24.

Софийското градско общинско управление, въз основание на постановлението на съвѣта на това управление отъ 15 декемврия 1881 година, подъ №..... утвърденостъ предписание отъ Министерството на Вътрешните Дѣла отъ 5 сего януария, подъ №. 67, обявява съ това за всеобщо знание, че отъ 1-й януария настоящата 1882 година, сбора отъ барьерното право въ г. София ще се събира както следва.

I.**Отъ пития.**

1) Отъ всѣка ока мѣстно и Румелийско вино, пиво и оцетъ	л. ст.	5
2) Отъ всѣка ока вино въ бутилки или стъкла		20
3) Отъ всѣка ока пиво внесено въ града		10
4) Отъ всѣка ока спиртъ (ракия) за всѣки градус спорѣдъ Вагнерова алкоомметъръ на температура отъ 14 градуса		1/2
5) Отъ всѣка ока ликъоръ, ромъ и други каквито и да би било видове ликьори		50
6) Отъ всѣко стъкло (сифонъ) сода и въ града		3
7) Отъ всѣко стъкло минерални води		10

II.**Отъ предмети за ъденie.**

8) Отъ всѣка ока кафе	л. ст.	20
9) Отъ всѣка ока захаръ		10
10) Отъ всѣка ока нишесте тестени: макарони и фиде		10
11) Отъ всѣка ока протокали, лимони, китри, стафиди, отъ какъвто и да било видъ, смокини, кестене, фурми и бадеми.		10
12) Отъ всѣка ока бонбони		1
13) Отъ всѣка ока дървено масло и отъ други видове масла (олей) шарланъ и др. т.		10
14) Отъ всѣка ока чай		1
15) Отъ всѣка ока тенекийна котия стъкло или борканъ сардели риба каквито и да било консерви		10
16) Отъ всѣка ока чернъ хайверъ и хайверъ отъ щука прѣсенъ		1
17) Отъ всѣка ока маслини		5
18) Отъ всѣка ока разни конпоти гласе отъ овоция		1
19) Отъ всѣка ока чоколата		20
20) Отъ всѣка ока анасонъ и кимонъ (семе)		5
21) Отъ всѣка ока октопотъ		20
22) Отъ всѣка ока солена риба сушенна на димъ и въ саламура като: марината, лакерда, муруна, насетра и др. под Н.З. Отъ прости риба: прѣсна или солена не ще сѫ събира нищо.		20

III.**Отъ предмети за отопление и освѣтление.**

23) Отъ всѣка ока стеарини свѣщи и др. т. п.	л. ст.	20
24) Отъ всѣка ока въсъкъ, донесенъ въ бурета, човали или на парчета		20
25) Отъ всѣка ока парафинъ, лъжливъ въсъкъ		1
26) Отъ всѣка ока петролеумъ (газъ)		10
27) Отъ всѣка ока катранъ		5
28) Отъ всѣка ока кибритъ (подразумѣвающе се и дарата)		50
29) Отъ всѣка кола дърва, каменни и дървени възглица и слама		20

**IV.
Отъ материали за строение.**

30) Отъ една кола тухли и бутови каманни	л. ст.	20
31) Отъ една кола камъни и варъ		50
32) Отъ една кола кересте: дъски и дървени издѣлия		1
33) Отъ една кола пъсъкъ, глина (пърстъ)		10

**V.
Фуражи.**

34) Отъ всѣка кола сѣно	л. ст.	50
-----------------------------------	--------	----

**VI.
Разни.**

35) Отъ всѣкакъвъ видъ манифактури и др. предвидѣни по горе предмети по 1% отъ стойността имъ.		
--	--	--

Заб. 1) Къмъ предметите отъ 29 статия ще се отнасятъ и следующитѣ: жито, брашно, ледъ, зелье, пиперъ, лукъ, прасъ, чесънъ, картофи, морска и каменна соль, кукурузъ, ячменъ, просо и овесъ.

Заб. 2) Отъ коне мжски и магарета, когато тѣ сѫ натоварени съ предмети отъ които се събира бириерно право на кола ще се земе четвъртата част отъ таксата за натоваренитѣ кола и означитѣ добичета, ще се считатъ за натоварени кога ще носятъ повече отъ 25 оки товаръ.

Заб. 3) Отъ натоварени кола съ текъ конъ ще се зима половината отъ онова що се зима отъ кола съ два коня и то когато колата ще носятъ повече отъ 50 оки товаръ.

Заб. 4) Отъ празни кола, пътнически, или градески, когато тия послѣднитѣ излизатъ отъ града и влизатъ въ него по расходка и домашни потреби на нива на бостанъ и пр. не ще се събира нищо:

София 5 януария 1882 год.

Отъ Соф. Град. Общ. Управление.

1—(33)—2

Провадийско окр. управление**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№. 4050.

Окръжното управление въ Провадия извѣстява, че отъ 15 януарий ще стане отдаванието подъ наемъ за идущата 1882 год. съ публиченъ търгъ недвижимитѣ имоти: Вакуфски, черкезки — татарски и на забѣгнатите мусулманя състоящи сѫ отъ дюкянни, къщи и воденици, които се намиратъ въ града и окръжието.

Желающитѣ да наддаватъ могжть да се отнесатъ на уречения денъ въ помѣщението на Провадийското окр. управление, гдѣто ще стане търгъ и които ще трае до 1 февр.

г. Провадия 22 декември 1881 г.

Окр. Управлятелъ: Славковъ.

Финансовъ Секретарь М. О. Чоповъ.

1—(3)—3

Видински Окръженъ съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 1245.

Съгласно журналното си постановление отъ 22 т. декември подъ №. 70, Видинскиятъ Окръженъ управителъ съвѣтъ съ настоящето си обявява за всеобщо знание, че ще отдаде въ аренда а:) Воденицата на Шехъ Абди, находяща се въ с. Д. Чифликъ (Бълградчицката околия) за една година (отъ 16 януарий 1882 до 16 януария 1883 г.) и б:) воденицата на Мехмедъ Юсеинова, находяща се въ мѣстността на с. Протопопенци (Бълградчицката околия) тоже за една година (отъ 10 февруари 1882 г. до 10 февруари 1883 година).

Лицензионниятъ търгъ ще почне отъ

днесъ и ще се продължи да 12 ид. януаръ 1882 г. (Вторникъ) въ който денъ ще се счита окончателенъ.

Условията за отдаванието въ аренда горѣказаниятѣ двѣ воденици се намѣрватъ въ канцеларията на съвѣта и се оставятъ на расположението на господа желающитѣ.

Послѣдната лицензия ще стане на 12 ид. януаръ 1882 год. въ г. Бълградчикъ въ канцеларията на Г-на Бълградчикъски окийски началникъ.

И. Д. Предсѣдателъ П. Миковъ.
Членъ Секретарь В. Петковъ.
1—(4)—1

Отъ Тетевенската № 5 дружина**ОБЯВЛЕНИЕ**

Въ канцеларията на Тетевенската № 5-та пѣша дружина, улица Леге № 14, на 28 Януарий 1882 година въ 11 часа предъ пладнѣ ще сглѣде публично наддаване за доставяне за дружината 600 черни кожени шапки.

Желающитѣ да приематъ участие въ наддаванието трѣба прѣди да сѫ начене наддаванието, да внесатъ 10% залогъ отъ стойността на шапкитѣ по първоначалната цѣна, която ще покажатъ.

По подробните условия могжть да се видятъ въ канцеларията послѣ 10 януарий, отъ 2 до 4 часа послѣ пладнѣ.

Командиръ на друж. Маипъръ Гурский.
2—(1147)—3

Орѣховски окръженъ съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№. 1116.

Съ настоящето Ор. окр. управ. съвѣтъ обявява за за всеобщо знание, че дава подъ наемъ, отъ 1-й идущий мартъ 1882 год. до 1-й януария 1885 год. съ публично наддаване следующитѣ правителствени доходи:

1-о риболовството отъ блатото, намираще се между с. Козлодуй и Хърлецъ.

2-о риболовството отъ блатото, намираще се между селата Селановци и Остръвъ.

3-о прихода отъ риболовството по р. Дунавъ устието на р. Искъръ до Патлаци тѣ на с. Козлодуй.

Заб. Послѣдния приходъ се дава отъ 3-й февр. 1882 год. до горѣпомѣнжтия срокъ.

Условията за продажбата на горѣказаниятѣ приходи, интересуващи се могжть да намѣрятъ въ канцеларията на съвѣта, всякой денъ, съ искане първичнитѣ дни, до 30-и идущий февруари, денъ, когато ще стане конечното възлагане на помѣнжтия приходи.

Орѣхово 15 декември 1881 г.
Предсѣдателъ П. Д. Шиваровъ.
Секретарь Хр. Сп. Ракиловъ.
2—(1149)—3

Явна благодарность

Долуподписанний, който имахъ застраховани отъ Генералното Дружество за застрахование „Дачия Романия“ зданията и стоките си находящи се тукъ и които се съсипахъ отъ пожаръ, поменжтото дружество въ най късото време изслѣдува загубити и миги заплати най удовлетворително. Считамъ за моя длъжност да изразя близко благодарността си къмъ казанното дружество и да го препоръчамъ особено на всичките мои съграждани които искатъ да застраховатъ най здраво имѣниата си.

Свищовъ 14 декември 1881 год.
Д. Начевичъ.
2—(1150)—3

Златицкий оклийски началникъ.

ПРИЗОВКА

№ 908.

На основание испълнителни листъ подъ № 792 издаденъ отъ Злат. мировий съдъ на 4 октомври н. г. и съгласно ст. 430 отъ Врем. Съд. Правила, призовавамъ Х. Мехмедъ ефенди отъ г. Златица, а сега съ не извѣстно жителство, да се яви въ повѣренното ми управление въ растояние на два мѣсесца слѣдъ трикратното публикуванье настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да заплати на Черно Салчовъ отъ сѫщия градъ длѣжимитъ му 420 (четиристотинъ и двадесетъ гроша) както и разноските за публикуванье настоящата призовка.

Въ противенъ случай ще се пристъпятъ къмъ описание и продаване на недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Златица, който съгласно ст. 431 и 432 ст. отъ Врем. Съдебни Правила се счита подъ запоръ.

Златица, 19 ноември 1881 г.

Окол. началникъ: И. Т. Клявковъ.

Секретарь: С. Алексѣвъ.

3—(1014)—3

ПРИЗОВКА

№ 977.

На основание испълнителния листъ подъ № 1052, издаденъ отъ Златицкий мировий съдъ на 6 юлий настоящата година и съгласно ст. 430 отъ Врем. Съд. Правила, призовавамъ Тъндъ Силоманъ отъ г. Златица, а сега живущъ въ Цариградъ, да се яви въ повѣренното ми управление въ растояние на два мѣсесца слѣдъ трикратното публикуванье настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да заплати на Христо Николовъ Македонецъ отъ сѫщия градъ длѣжимитъ му 843 (осемстотинъ четиридесетъ и три) гроша съдебни разноски 33 лева и 30 стот. както и разноските за публикуванье настоящата призовка.

Въ противенъ случай ще се пристъпятъ къмъ описание и продаване на недвижимъ имотъ, находящъ се въ околността на г. Златица, който съгласно ст. ст. 431 и 432 отъ горнитъ Правила се считатъ подъ запоръ.

Златица, 11 декември 1881 г.

Окол. началникъ: И. Т. Клявковъ.

Секретарь: С. Алексѣвъ.

3—(1087)—3

Кюстендилский Съдебенъ Приставъ.

ЗАПРЪЩЕНИЕ

№ 338.

Подписанний I-й съдебенъ приставъ при Кюстендилский окр. съдъ, на основание испълнителния листъ издаденъ отъ сѫщия съдъ отъ 5 октомври т. год. подъ № 2218, и съгласно ст. 431 отъ Вр. Съд. Правила, налагамъ запрещение върху недвижимите имущества на наследниците на починалий Юсуфъ Хасановъ жит. отъ г. Кюстендилъ, а именно: една къща въ г. Кюстендилъ Бегъ махле, и една овощна бахча отъ четири уврата, находяща се въ предѣлите на с. Шишковци, за дѣлътъ имъ 9870 гроша и съдебни разноски 51 левъ и 7 стот. на Зейнулахъ Ибрахимовъ, жит. Кюстендилский.

Гореказаното имущество съгласно ст. 432 отъ сѫщите Правила не подлежи на отчуждаване.

Кюстендилъ, 19 ноември 1881 г.

Съд. приставъ: Я. Т. Портновъ.

3—(1025)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 365.

Подписанний съдебенъ приставъ при Кюстендилский окр. съдъ, на основание испъл-

нителни листъ отъ 19 юни тая год. подъ № 1388, издаденъ отъ сѫщия съдъ, на Катя Митрева и Доста Янева, жит. отъ г. Кюстендилъ, срѣщо наследниците на Мано Илиевъ, отъ с. Мазараково, за 5300 гроша и съгласно ст. 451, 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Съд. Правила обявявамъ за всеобщо знаніе, че съдъ трикратното му обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до два мѣсесца ще се почне публичната продажба на недвижимите имоти на наследниците Мано Илиеви, находящи се въ с. Мазараково, а именно: 11 ниви отъ 73 уврата, 1 ливада отъ 2 уврата и 1 градина отъ половина уврата. — Горното имущество е заложено у Катя Митрева и Доста Янева за 5300 гроша което е оценено за 3080 гр.

Желающите да купятъ това имущество могатъ да се явятъ въ канцелярията ми при истия съдъ, всѣки денъ освѣнъ празници, гдѣто може да се видятъ книжките относящи се до тази продажба.

Кюстендилъ, 2 декември 1881 г.

Съд. приставъ: Я. Т. Портновъ.

3—(1070)—3

Пловденский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 2529.

Пловденский окръженъ съдъ на основание ст. 115 пун. 3 отъ Вр. Съд. Правила, призовава, съ настоящата си Исмаилъ Хакъ Бей, жителъ отъ г. Ловечъ сега въ неизвестно място живителство да се яви въ този съдъ въ течение на шест мѣсесца отъ денътъ на третето публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на искътъ предявенъ срѣчу него отъ пълномощници на с. Лесице, Ловченско окръжение Къничъ Боевъ, Петко Ивановъ и Константинъ Мариновъ за усвоената имъ мѣра, оценена за 15,000 гроша. Въ случай на неявяванието му съдътъ ще постѫпи съгласно ст. 281 пур. I отъ Вр. Съд. Правила.

Пловдени 17 ноември 1881 год.

Предсѣдателъ: Н. В. Блакуновъ.

3—(1007)—3 Секретарь: Г. Ив. Узуновъ.

Поповский мировий съдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 1580.

На основание ст. 115 § 2 отъ Временните Съдебни Правила поповский мировий съдъ призовава Челебиолу Хасана бившия жителъ отъ село Садина, по настоящемъ живущъ въ Мала-Азия (Турция) да се яви самъ или чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири мѣсечни срокъ отъ денътъ на посѣданьето трикратно обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на предявението срѣчу него искъ отъ Алекси Христовъ, Разградски жителъ, за 666 гроша и 10 пари.

Въ случай на неявяване мировий съдъ ще постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Мировий съдъ: Иванъ К. Хорозовъ.

Секретарь: Г. Т. Златаревъ.

3—(1067)—3

ПРИЗОВКА НА ОТВѢТНИКА.

№ 2843.

Разградский мировий съдъ, на основание статия 115 пунктъ 2 отъ Временните Съдебни Правила призовава Тификъ Бей, наследникъ на бившия (покойниятъ) жителъ Х. Назифъ Бей, а сега живущъ въ Константинополь (Турция) да се яви въ камарата ми лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно до четири мѣсесца, отъ троекратното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлението срѣчу него искъ, отъ Георги Поповъ изъ г. Разградъ, за 1517 гроша (хиляда петстотинъ и седемнадесетъ) и 25 пари, съ тафтеръ.

Въ случаи на неявяванието му ще се постѫпи съгласно статии 115 и 116 отъ съдопроизводството по гражданското дѣло, които се подлежат на мировите съдии.

Разградъ 8 декември 1881 год.

Мировий съдия: Кипровски.

Секретарь: В. Маноловъ.

3—(1086)—3

ОБЯВЛЕНИЕ. № 56.

Долѣподписаный Г. Антоновъ I. съдебенъ приставъ при Вратчанский окр. съдъ, на основание испъл. листъ № 1058, отъ 20 Декември 1880 г. издаденъ отъ сѫщия съдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Вр. Съдеб. Правила, обявявамъ съ настоящето, че съдъ троекратното негово обнародование въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще се продава, чрезъ публично наддаване, прѣдъ горѣказанието съдъ недв. имущество на наследниците на Асанъ Кафеджи отъ с. Сохаче (Рахов. окр.) а именно:

1) Една къща, дървена покрита съ керемири съ земникъ и една ода, находяща се въ с. Сохаче, въ съсѣдство съ иматътата Горнишки и Горенския отъ другите страни къщите на Шишковци; оценена за 2,400 гр.

2) Едно място за нива отъ 16 дол. приблизително находяще се въ района на с. Сохаче въ мястността извѣстна подъ име — Дракитѣ, въ съсѣдство съ нивата на Османъ Сулеймановъ, Асанъ Сальковъ, Хадъръ Мехмединовъ и баиръ; оценена за 1000 гроша.

3) Едно място за нива отъ 6 дол. приблизително, находяща се въ района на същото село, въ мястността — Барата въ съсѣдство съ ливадите на Павелъ Геровъ, Мутинъ Аговци и отъ двѣ страни пътъ; оценена за 500 гроша.

4) Едно място за нива отъ 2 дол. приблизително, находяще се въ сѫщия районъ въ мястността Джмница въ съсѣдство съ нивите на Салимъ Арнаутина, Асанъ Мехмединовъ, Мутинъ Миновъ и Алия Мехмедовъ; оценена за 150 гроша.

5) Едно място за нива отъ 2 дол. приблизително, находяще се въ сѫщия районъ въ мястността Бановецъ, въ съсѣдство съ нивите на Али Мехмедовъ, Асанъ Махмудовъ, Сулю Маздраковъ и Сулю Мехмедовъ; оценена за 100 гроша.

6) Едно място за нива съ шумакъ отъ 4 дол. двѣтѣхъ приблизително, находящи се въ сѫщия районъ въ мястността Барчова падина и въ съсѣдство съ нивите на Али Кюслакъ, Алиъ Мутовъ и долъ; оценена за 250 гроша.

7) Едно място за нива отъ 6 дол. приблизително находяще се въ сѫщия районъ, въ мястността — Подъ-гробищата въ съсѣдство съ нивите на Юто Райковъ, Цено Пендаркинъ, Асанъ Кюляковъ и Рамадановци; оценена за 400 гроша.

8) Едно бранице отъ 8 дол. приблизително, находяще се въ сѫщия районъ, въ съсѣдство: съ требежа на Асанъ Мандовъ, браницата на Сулейманъ Хуновъ и на Мехмедъ Асановъ и пътъ; оценена за 800 гроша.

9) Едно бранице отъ 3 дол. приблизително, находяще се въ сѫщия районъ, въ мястността Тъмний Лакъ въ съсѣдство съ браницата на Асанъ Мехмедовъ, Юсуфъ Мехмедовъ, Симеонъ Пасковъ и пътъ; оценена за 300 гроша.

Наддаванието на горѣ исчислените имоти ще почне отъ първоначалната имъ оценка.

Отъ всичките горѣзложени имоти, вито единъ не е заложенъ нѣкому, които ще се продаватъ, за удовлетворение искътъ на Точо Павловъ отъ с. Бренница (Рах. окр.) отъ 5739 гроша.

Всичките изобщо книжа, кито се относятъ до публичната продажба на тѣзи имоти сѫ достъпни въ канцелярията ми за всички желающи всѣки денъ, освѣнъ неприсътвените дни отъ членъ 9 до 12 пр. пладнѣ и отъ 2 до 5 по пладнѣ.

Вратца ноември 1881 г.

Съдебенъ приставъ: Г. Антоновъ.

3—(1053)—3